

Administration. Det er bekendt, at i andre Landes Communallove er der foreskrevet, at naar en Udgift f. Ex. overstiger 10 pCt. af Gjennemsnitsbeløbet af de 5 foregaaende Aars Indtægter, saa skal hele Budgettet lægges frem for Regjeringen, for at den kan see, paa hvilken Maade Resultatet er fremkommet, om det er paa Grund af Øfselhed, eller det er paa Grund af Nødvendighed. Der har man altsaa et bestemt Princip, selve Udskrivningens Størrelse. Men der vil Titet være vundet ved at sætte en Sum af nogle tusinde Rigsdaler, der kunne anvendes til ulovbestemte Ting, thi det er ganske vist, at der kan være et Amtsraad, hvor der ikke kan være brugt det Halve af, hvad der er paaregnet til extraordinaire Udgifter, og hvor man dog kan komme i den yderste finantstille Forlegenhed paa Grund af en aldeles urigtig, ja. maaskee ligefrem uforvarlig Anvendelse af, hvad der er stillet til Disposition til lovbestemte Udgifter. Jeg resumerer altsaa, at man ikke skal estergive Noget i Controllen med Hensyn til Retten til at stifte Gjæld, at man skal paasee, at Amtsraadene opfylde den Forpligtelse, som Loven paalægger dem, men at man kan stole paa, at Skatteherernes Repræsentanter ikke ville overbebyrde dem; vil man ikke stole herpaa, saa kan det ikke hjælpe at sætte en lille Sum efter et aldeles vilkaarligt Skjøn, som skal kunne anvendes til ulovbestemte Udgifter, men saa skal man søge at gaae en af de to Veie: enten skal man lade Regjeringen igjennem Amtmanden have Indseende med, Control med Amtsraadets Udgifter, og paalægge ham ikke blot at gjøre Indberetning til Regjeringen, naar han finder, at de have undladt at opfylde de Forpligtelser, der paahvile dem, men ogsaa i det Tilfælde, hvor han mener, at der er gaaet øfselt tilværks, eller man skal sige, at naar Udskrivningen ikke blot med Hensyn til en enkelt Conto til en extraordinair Udgift, men til den hele Huusholdning overskrider en vis Grændse, saa har Regjeringen Ret. Det er de to Veie, man kan gaae, men den i § 12 foreslaaede Veie, den er efter min Formening urigtig.

Thalbitzer: Da de større Bandleb i Amtene bleve regulerede i Hensyn til Forordnin-

gen af 29de Juli 1846, da bleve de Udgifter, som gik med til Reguleringen og Bandlebens fremtidige Vedligeholdelse, bestemte af vedkommende Landvæsenstilsynere i Forening med Amtsraadene. Det var temmelig betydelige Udgifter, der især ved den 1ste Regulering og deres fremtidige Vedligeholdelse aarlig medgik, saa at man ikke vidste, hvorledes de paa bedste Maade kunde blive indbetalt af vedkommende Lodsieere, hvem disse Udgifter bleve paalagte, og enkelte af Amtsraadsmedlemmerne overtog derfor denne Opkrævning, saavidt de kunde overkomme det, ligesom det ogsaa undertiden blev besørget af en i Eggen bosat Mand, der interesserede sig for dette Foretagende. Det fandt ikke stor Vanskelighed i Forstningen, da man endnu ikke havde Erfaringen for, at det kunde medføre store Ulemper, at faae flere Lodsieere til med Amtsraadets Bevilling at opkræve Beløbene og udbetale dem til vedkommende Entrepreneur; men i Tidens Løb saae man, at det medførte flere Ulemper for dem, der paatog sig dette Hverv, og navnlig skulde Udgifterne ofte udredes til Entreprenøren strax efter en Auktion, og undertiden maatte der da staaes i Forstud for ikke ubetydelige Summer, og naar saa Restanceposterne skulde inddrives, maatte man forlange Amtmandens Approbation til Udpantning hos sine Medborgere; hvilket naturligviis foraarjagede, at et uhyggeligt Forhold kom tilstede, kort sagt, alt det havde tilfølg, at man tilsidst var i stor Forlegenhed for at faae Noget til at overtage dette Hverv. Dette foranledigede rimeligviis, at Loven af 17de Januar 1859 i sin § 1 gav den Bestemmelse, at disse Udgifters Opkrævning kunde overgaae til Amtsforvalterne tilligemed de aarlige Beløb, der bleve paalignede til Amtsrepartitionsskatten. Denne Bestemmelse har haft en særdeles heldig Virkning, og det er derfor, at jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en Bestemmelse i det af Regjeringen forelagte Lovudkast ligesom ogsaa paa den, Udvalget har foreslaaet indsat istedetfor. Det hedder nemlig i § 14, at „de Amtsforvalterne hidtil paahvilende Forretninger, vedkommende Amtsrepartitionsskatten og Amtsfattiggæsserne, bortfalde med Undtagelse af Opkrævningen af det til Dækning af Amtets Ud-